

Ikt. sz.: VVB/22-1/2012.

VVB-9-2012. sz. ülés
(VVB-9-2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

**A VOLÁNBUSZ Zrt. 2003-ban megalkotott reorganizációs programja
végrehajtásának körülményeit vizsgáló bizottság
2012. szeptember 26-án, szerdán 13 óra 51 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről**

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	16

Napirendi javaslat

1. A jelentéstervezet megvitatása és a jelentés elfogadása
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Manninger Jenő** (Fidesz), a bizottság elnöke
Burány Sándor (MSZP), a bizottság alelnöke
Mágori Józsefné (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Göndör István (MSZP)
Bödecs Barna (Jobbik)
Szilágyi György (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

Burány Sándor (MSZP) megérkezéséig Göndör Istvánnak (MSZP)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) Mágori Józsefnének (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz) Manninger Jenőnek (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Takács Péter szakértő

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 51 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim, Uraim! Az ülést megkezdjük. Megállapítom, hogy a jelenléti ív szerint öt jelen lévő képviselő és szabály szerinti megbízásokkal együtt már hét fővel a bizottság határozatképes. Köszönöm a képviselőknek és a megjelent vendégeink megértését, hogy az ülést áthelyeztük ide, hiszen az előreláthatónál is hosszabb ideig húzódott el a gazdasági bizottság ülése. Megjegyzem, hogy Burány Sándor alelnök úrral konzultáltunk, és ő még egy darabig ott kívánt maradni, és jelezte, hogy helyettesítik a bizottság ülésén, így a bizottság ülését megkezdhetjük.

A kiküldött napirendet forma szerint fel kell tennem szavazásra, amely a jelentéstervezet megvitatása és elfogadása. Kérem, hogy aki ezzel egyetért, az jelezze! (Szavazás.) Egyhangúlag elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Az előző ülésre két héttel ezelőtt már gyakorlatilag elkészítettük a jelentéstervezetet azzal, hogy a konkrét megállapításokra vonatkozóan a kérdések megválaszolása volt hátra, és esetleges javaslattétele. Ezt az azóta eltelt időben megtettük, és a végleges formában tegnap délután meg is kaphatták. Új információkat a jelentés, úgy gondolom, nem tartalmazott már. De összeszerkesztett formában van, illetve a kérdésekre való válaszokról már akkor is szándékomban állt beszélni. De akkor egyetértés mutatkozott abban, hogy az akkori formában elfogadható.

A frakciók szakértői jelen voltak, mint ahogy úgy tudom, hogy most is minden frakció szakértője jelen van, abban az esetben is, ha valamelyik frakció tagja nem tudott eljönni, úgyhogy ha van észrevételük, akkor azt kérem, hogy jelezzék, mert a bizottság megteheti, hogy a szakértőknek is szót ad, főleg akkor, hogyha a frakció tagjai hiányoznak.

A kiküldött jelentéshez előljáróban, mert hiszen igyekszem nagyon röviden, az eltelt sok ülés után a mai bizottsági ülést röviden levezetni, tehát nagyon röviden szeretném ismertetni néhány főbb megállapítását, mert, ugye szemben azzal a véleménnyel, hogy itt szabálytalanságokat különösebben nem tárt fel a bizottság, azt kéne elmondanom, hogy a jelentésben megállapításra került, és ha megnézzük 2002 és 2010 között a Volánbusz ingatlanértékesítését, akkor azt kell mondjam, hogy szinte mindegyik tranzakciónál található szabálytalanság. Az alvállalkozói szerződésekkel kapcsolatban is számos szabálytalanság volt található.

A bizottságot a határozati javaslatban ezen kívül arra kérték fel, hogy az off-shore háttérrel igyekezzen feltárni. Ebben is – úgy gondolom – ameddig lehetősége volt a bizottságnak, elment. Természetesen itt vannak korlátok, amit a bizottság törvényes eszközökkel nem tud átlépni. Ezeket a bizottsági jelentésbe leírtuk.

Azt itt szóban meg tudom erősíteni, hogyha olyan formában nézzük, nem maga a bizottság tárta fel az ügyek egy részét, mert hiszen korábbi esetekben voltak vizsgálati jelentések, illetve történtek feljelentések, mert elsősorban az MNV Zrt. igazgatósága egy alapos vizsgálatot hajtott végre. Tehát kétségtelen, hogy mi nagymértékben ezekre támaszkodtunk, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vizsgálatát is jelezték több kérdésben, tehát ezekre támaszkodik a jelentésünk. Ezt, úgy gondolom, hogy értékeltük és összefoglaltuk a jelentésben. (Szilágyi György érkezik az ülésterembe.)

Csak példaként hadd említsem meg, köszöntöm Szilágyi képviselőtársunkat, most kezdtük el az ülésünket, köszönöm, hogy ő is átjött, tehát csak nagyon röviden, szinte nem volt szabályos értékesítés, ugye, a fóti telep esetében egyértelmű, politikailag kimondható, egyértelmű kijátszása történt a versenyeztetésnek, hiszen közbeszerzés nélkül vettek bérbe egy olyan ingatlant, amin más hajtott végre beruházást és fizetnek érte bérbevételi díjat. Nyilván a díjon lehet vitatkozni, hogy jó megoldás, nem jó megoldás. Egyértelmű volt a

szándék, itt tulajdonképpen a beruházásba nem volt beleszólása a cégnek, a közbeszerzés elkerülésével, illetve később is szabálytalanságok történtek az ügyben, és ráadásul a dokumentumból megállapítható az előzetes szándékosság, hogy egy cég számára kívánták ezt az ügyletet megkötni.

Az Andor utca esetében is voltak szabálytalanságok, hiszen a vagyonértékelés, épp az a probléma, csak az ingatlanra szóló pályázatok beadása után történt meg, nem előtte, ahogy ez normális esetben megtörténik. Itt az eladás 2,8 milliárd forintért történt, négy hónap múlva a vevő 3,5 milliárd forint plusz áfáért értékesítette tovább. Nyilván én ezt nem akarom kommentálni, ez esetben büntetőjogi feljelentés nem történt, de a NAV vizsgálja.

A szentendrei pályaudvar esetében is számos szabálytalanság történt. A legkirívóbb az, hogy a szerződésben a vevő vállalt egy jelentős beruházást, ezt valamiért a Volánbusz akkori vezetése nem kérte számon, hogy hajtsák végre. Illetve a NAV vizsgálja a kártalanítás körülményeit. Itt is megállapíthatjuk, hogy gyakorlatilag majdnem a teljes összegét a vételárnak a kártalanításra fordították, tehát összesen 22 millió forint haszna volt ennek az akciónak.

A Szabolcs utca esetében szintén szabálytalanságokat lehet észlelni. De, ami a legfurcsább ezzel kapcsolatban, hogy 1,2 milliárd forintért, tehát 1 milliárd 260 millióért értékesítették. Önmagában az ár nem kifogásolható. Mégis érdekes, hogy a vevő azóta már felszámolás alatt van, az ingatlant nem használják, és azt gondolom, hogy egyértelműen összefüggésbe hozható a kormányzatinegyed-törekvésekkel, az egy más kérdés, hogy ennek itt büntetőjogi vonzatát nem tettük meg. Ezt nehéz megállapítani, de látható gazdálkodási célból, hogy eladták egy olyan cégnek, aki semmit nem kezd vele, tehát vagyongazdálkodási célból semmiképpen nem volt megfelelően végigfuttatott döntés. Amennyiben meg esetleg lett volna egy kormánynegyed, akkor meg nyilván célszerű lett volna, ha a Volánbuszt a kormánynak egyenesben adja át.

A buszos alvállalkozói szerződésekről is részletesen szól a jelentés, ennek a pozitívumairól, negatívumairól. Feljelentés született az árfolyam- és az üzemanyagár-kompenzáció tárgyában. Az MNV Zrt. vizsgálati jelentése megállapítja, hogy 540 millió forintot fizettek ki szakmailag indokolatlan módon. Ennek a tárgyában is feljelentés történt, tehát itt a felelősség megállapítása folyamatban van.

Voltak egyéb ügyletek, amelyek a bizottság látókörébe kerültek a vizsgálati jelentések kapcsán szintén a Volánbusszal kapcsolatban. Különböző megbízások, az utastájékoztató, gumüzlet, és az e-Card üzlet. Egyéb megbízásokat is lehetett vizsgálni. Ezek is részben az ingatlanértékesítéshez kötöttek, részben pedig az alvállalkozói tevékenység, illetve a Volánbusz tevékenységéhez. Itt van például egy ötvenmillió forintos tanácsadás, amelyről meg is állapítja a Volánbusz igazgatóságának a jelentése, hogy semmilyen szakmai támaszt, új anyagot a tanácsadás nem adott, tehát az ötvenmillió forint elköltése indokolatlan volt ebben az esetben.

Ezek után az off-shorra vonatkozóan a bizottság részletesen meghallgatta a korábbi tulajdonosokat, ennek alapján egy ilyen cégháló lehet felrajzolni, amit szintén a jelentés tartalmazni fog. Ez a cégháló 2010 után megváltozott. Amikor a kormányváltás volt, akkor a tulajdonosváltások történtek, és többségében az off-shore cégek helyére már valódi tulajdonosok léptek. Ezt most nem kell kommentálni, vitát nyitni, ezt tényszerűen meg lehet állapítani. Azt is, hogy a bizottságnak nyilvánvaló, és akkor ezt így javasoltam megállapítani a jelentésben, akkor lett volna lehetősége az off-shore tulajdonosokat felderíteni, ha a velük kapcsolatban állók együttműködtek volna, ők azonban jogszabályokra, és arra hivatkozva, hogy nyilván ez így van felépítve, hogy ők nem tudhatnak a valódi tulajdonosokról, egyszerűen – elnézést az egyszerű fogalmazásért – így nem tudunk továbblépni.

Azt gondolom, hogy ez nem a bizottságnak a munkáját minősíti, nyilvánvaló, hogy az off-shore rendszer úgy volt felépítve, hogy ne lehessen megtudni a tulajdonosokat úgy, hogy

megkérdezzük a magyarországi cégvezetőket. Ez nyilvánvaló, hogy ilyen módszerrel folyt, annak ellenére, hogy mindent megtettünk, és azt gondolom, hogy fontos volt, hiszen látható ez a cégbirodalom, és feltételezhető azért annyi, most ennek a jogi következményéről nem akarok beszélni, mert önmagában itt az átláthatóság lenne fontos, tehát elvileg még az sem zárható ki, hogy egy tulajdonoscsoport mondjuk céggel kapcsolatban álljon, és akár szolgáltatásokat vásároljon vagy részt vegyen a beruházásokban, ha ez átlátható módon történik. Pont az off-shore háttér tette azt, hogy ez a tulajdonosi háttér nem volt ilyen módon átlátható. Ez a történet végül is 2010 után megváltozott, és ezt pontosan a jelentésben le is írjuk.

Nyilván a jelentésnek ki kellett terjedni az országgyűlési határozat értelmében a felelősség kérdésére is, itt én arra tettem javaslatot, hogy a felelősség kérdését is szükséges vizsgálni, de az esetek többségében, ahol büntetőjogi következményei vannak, ott feljelentések születtek ismeretlen tettes ellen, így gondolom, hogy a nyomozás során fogják feltárni a felelősséget. Annyit én mindenképpen a jelentésben javaslok, és így is küldtem ki a jelentéstervezetet, politikai felelősség megállapítható, hiszen egy olyan cégnél, ahol nyolc éven keresztül a vezérigazgató, például, hogy az ingatlanértékesítések kapcsán ilyen szabálytalanságok vannak, és sem az igazgatóság, sem a felügyelőbizottság, a tulajdonosi jogokat gyakorló vagyongazdálkodó nem észleli, én azt gondolom, hogy ennek a politikai felelőssége megvan. Én megmaradtam itt a politikai felelősség megállapításánál, hiszen nyilvánvaló, hogy majd később lehet eldönteni, hogy ennek milyen jogi következményei vannak. De ez egyértelműen megállapítható, hogy ezek szabálytalanságok voltak.

Nyilvánvaló, hogy jogi értelemben az okozott kárról széles körű vitát lehet folytatni, de azt gondolom, hogy a bizottság jelentésében igyekeztünk csak a tényekre hivatkozni, csak azokat az eseteket megemlíteni, ahol egyértelműen, tényszerűen megállapíthatók a szabálytalanságok és a vitatható esetek.

Én köszönöm mindenkinek előzetesen is, hogy részt vett, a szakértőknek és a bizottság tagjainak is, és átadom a szót a hozzászólásoknak.

Hozzászólások

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Egyetlen kérdésem van, és nem akarom a napi politikát bevinni a vizsgálóbizottság életébe, ugye, eddig sem volt bent, de nem nagyon látom át a rendőrségnél történt változásokat. Most az NNYI van vagy nincs? Mert itt az van, hogy a Nemzeti Nyomozó Irodának küldjük el ezt az anyagot, és mintha őt szüntették volna meg most. Csak azért, hogy a jelentésben ne legyen olyan szerepeljen, aki esetleg nincs jelen pillanatban már a rendőrség berkein belül. Ez csak egy javaslat, hogy nézzünk utána.

ELNÖK: Köszönöm az észrevételt, elkerülte a figyelmemet. Természetesen ezt javítani fogjuk akkor. Azt jeleztem is, hogy a feljelentéseket megkapták a bizottság tagjai. Egyértelmű, tehát természetesen a jogutódnak fogjuk elküldeni, hogyha itt ilyen típusú változás történt, hogy más az illetékes. Tessék, Göndör István képviselő úr!

GÖNDÖR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én először csak két kérdést szeretnék feltenni a bizottságunk fő szakértőinek.

Az első kérdésem - önök gyakorlottak a könyvvizsgálatban és a számviteli kérdésekben -: vagyonszökkenés a működés során keletkezett veszteségből is lehet-e vagy csak ingatlanértékesítésből?

A másik kérdésem, hogy a selejtezés egyenlő-e a forgalomból való kivonással. Ez a két kérdésem van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ugye, általában a más szakértőjéhez nem szoktunk kérdést feltenni, de megoldjuk ezt is, hogy a bizottság szakértőiként válaszoljanak, csak, hogy a bizottság tagjai is értsék, hogy egészen konkrétan mire vonatkozik. Nem tudom, gumiselejtezésre gondol a képviselő úr vagy pedig... Egy picit konkrétan kérjük, hogy mire gondol.

GÖNDÖR ISTVÁN (MSZP): Elnézést kérek, elnök úr. A kérdésem teljesen általános. Ezért mondtam, hogy először csak kérdésem van, utána el fogom mondani részletesen a véleményemet is. Az elsőre, pusztán csak igennel-nemmel lehet válaszolni. A selejtezés általában egy cég életében, bármely tárgyi eszköz esetében a kivonást jelenti, tehát azt jelenti, hogy vagy megsemmisítik, megsemmisült, vagy valami hasonló.

A következő, hogy a vagyonszökkenésnél fennállhat-e az, hogy egy éveken keresztül vesztésgesen gazdálkodó cégnek csökken a vagyona, anélkül, hogy bármit eladott volna.

ELNÖK: Igen. Jó. Akkor tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Hát, ha már áttérünk erre a retorikai dologra, hogy egymástól kérdezhetnek a képviselők, akkor én is szeretnék feltenni egy kérdést. Az én kérdésem Göndör Istvánhoz szólna, hogy az elmúlt nyolc vagy kilenc bizottsági ülésen ön egyszer sem tett fel kérdést az itt meghallgatott személyeknek. Most akkor megkérdezem, hogy mi sarkallta arra, hogy most itt a képviselőknek és a szakértőknek tegyen fel kérdést. Miért nem vett részt a bizottság munkájában, miért nem próbálta megkérdezni azoktól az emberektől, akik itt voltak, a saját szemszögéből és a saját véleménye szerint? Ez egy szokásos, az MSZP-re jellemző retorika, amikor egy vizsgálóbizottságnál azért ülnek itt, hogy megnézzék, hogy találhatnak-e terhelő dolgokat az MSZP-re nézve, majd amikor nem találhatnak terhelő dolgokat, akkor megpróbálnak visszatámadni. Ha megállapította ez a bizottság, ha nem, ezt nyugodtan jegyzőkönyvbe merem mondani, ennek az egész volánbuszos történetnek a fő felelőse a Magyar Szocialista Párt, a Magyar Szocialista Párt mutyjának köszönhető és a hozzátartozó embereknek, tehát én felháborítónak tartom azt, hogy ön most jelen pillanatban itt a képviselőket és a szakértőket próbálja meg faggatni olyan kérdésekben, amelyekhez nyolc-kilenc ülésen keresztül egy félmondattal nem járult hozzá, és nem szólt hozzá. Köszönöm.

ELNÖK: Akkor, ha jól értem, akkor Göndör képviselő úrnak van a jelentéssel kapcsolatban pontosítanivalója. Megkérdezem a szakértőinket azért, hogy kívánnak-e válaszolni. Nem kötelesek egyébként, mert valóban itt a jelentés már nagyon hosszú kimenetelű. Amire utal, képviselő úr, az már a korábbi üléseken is megvolt, mármint az anyagok. Tehát, hogy a vagyonszűrés előfordulhat-e, erre kívánnak-e válaszolni, és a selejtezés volt még. Aztán majd a képviselő úr felfedi, hogy igazából a találós kérdés mire vonatkozott.

DR. TAKÁCS PÉTER szakértő: Én őszintén szólva nem kívánok erre a kérdésre pont azért válaszolni, mert konkrétan nem megfogható, most általánosságban ez így, hogy úgy mondjam, hogy igennel és nemmel lehet válaszolni, majd én válaszolok valamit, és utána jön konkrétan az, hogy ezt hogy lehet kiforgatni, ebbe meg én nem kívánok belemenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy kis eljárási hibát elkövettem, mert nem szavaztattam meg a bizottságot, hogy a szakértő hozzászólhat-e. Elnézést kérek, legközelebb ezt megteszem, de úgy éreztem, hogy tulajdonképpen gesztust gyakoroltunk Göndör képviselő úr felé. Én is azt gondolom, hogy fedje fel, hogy mire gondol, mert akkor világosabban fogjuk látni. Nyilván azt gondolom, hogy abba akar belemenni, hogy nem történt vagyonszűrés.

Kétségtelen tehát, ez a bizottság jelentéséből is kiolvasható, hogy bizonyos jogi vonatkozásban valóban vitatni lehet, és bizonyos ingatlanértékesítéseknél meg lehet állapítani, hogy a vagyonvesztés vagy az ingatlanértékelés nem feltétlenül jelentett valótlan értéket. Ettől függetlenül még említettem, nem akarom még egyszer megismételni, de ezek a szabálytalanságok és eljárási hibák mindenütt észlelhetőek voltak. De parancsoljon, Göndör képviselő úr!

GÖNDÖR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Számomra kielégítő, hogy nem kívántak válaszolni egy szakmai kérdésre. Szándékosan nem akartam politikait, mert meggyőződésem, hogy ennek a bizottságnak a fő tevékenysége egyfajta politikai boszorkányüldözés. Szilágyi képviselő úrnak csak annyit válaszolok, ha visszakeresi a legelső ülések jegyzőkönyveit, akkor meg fogja találni, hogy én kértem, hogy mérlegadatokat adjanak be, és legyen lehetőségünk vizsgálni valóban hatékonysági és ésszerűségi dolgokat vagy gazdaságossági kérdéseket.

A kérdésem azért volt ilyen konkrét, elnök úr, mert én megéltem cégfelügyelő bizottsági tagként, ismerem úgy a társasági jogot, és tudom, hogy az én mérleg-ellenjegyző valamim mentette ki egy adott kft., nagy tulajdonnal bíró kft. felügyelőbizottsági tagjait és igazgatósági tagjait, mert a vezérigazgató kísérletet tett a cég ellopására egész sikeresen, és hamisítottak adatot, tehát tudom, mit jelent. Ezért elfogadom azt az egyetlen pontját, amit az elnök úr mond, hogy tett az igazgatóság, most név szerint, azt hiszem, nem érdekes, hogy megnevezzük, hogy ki tagja, feljelentést, mert valójában ő így mentheti ki magát, és mentheti meg a saját vagyonát, ha ezt végigjárja majd a büntetőeljárásban.

A kérdésem az egyik, és ezért nem tudom a nevemet adni ahhoz, amikor azt írjuk le, hogy a szerződésben kikötötték, hogy a forgalomból való kivonásnak milyen következményei vannak, aztán alig néhány bekezdéssel később az van, hogy selejtezés történt. A selejtezés az én olvasatomban egy autóbushoz azt jelenti, hogy kivonták a forgalomból. Mivel a szerződés viszont arra a pontra kifejezetten utal, hogy mi van akkor, ha valamit a forgalomból kivontak, tehát itt egy olyan belső ellentmondás van, ami, azt gondolom, hogy kínos mindannyiunk számára, akik esetleg ezt aláírják.

A következő: igen, az anyag nagyon kategorikusan és kőgensen mondja ki a vagyonvesztést, és annak mértékét. Miután meggyőződésem, hogy a cég vagyona akkor is csökken, vagy más néven vagyonvesztés van akkor is, ha egy cég veszteségesen működik, és az, hogy egy operatív vezetés kísérletet tesz arra, hogy a veszteséget minimalizálja, akkor abba az irányba mozog, hogy a vagyonvesztést is minimalizálja. Tehát ezért az erre vonatkozó megállapításra megint azt mondom, hogy nagyon egyoldalú. Szóval majdnem azt mondom, hogy egy kezdő közgazdasági középiskolás követ el ilyen hibát, hogy csak összeadja azokat a tételeket, amelyeket eladtak, mert az valóban vagyonsökkenés.

De mi történt akkor, ha közben ezekből a bevételekből, amelyekre kivétel nélkül én is készítettem táblázatot ugyanúgy, mint az elnök úr, minden egyes dologról, zömében azt mondjuk, hogy nem vitatható, az értékbecsléssel azonos bevételt értek el, tehát azt gondolom, hogy a felelős gazdálkodás kérdése is megállapítható lenne, ha ennek alaposan utánajárnánk.

Aztán folytatom. Elnök úr kiemelte, és így megkönnyítette a dolgom. Azt mondja, hogy a vevő nem kezdett semmit az általa megvásárolt ingatlannal. Tisztelt Elnök Úr! Én vásároltam egy ingatlant, és húsz évig nem tettem semmit, amíg a családom nem döntött úgy, hogy családi házat építünk. De attól én még felelős tulajdonos voltam. És ma Magyarországon általános az, hogy magánemberek, vállalkozások, ingatlanbefektetési alapok vásárolnak. Vagy azért, hogy ott valamit létesítsenek és azt majd bérbe adják vagy egyszerűen csak spekulációs céllal, hogy egy idő múlva ezt majd eladják.

Tehát úgy érzem, hogy az a megállapítás a bizottság részéről, hogy azért nem tetszik nekünk, mert megvette és nem kezdett vele semmit, ehhez sem adnám a nevemet.

Az értékbecslés. Egyszerűen azt mondom, és bocsánat a kifejezésért, hogy ez már komolytalan. Az értékbecslésnek akkorra kell kész lenni, amikor a jogi ügyletet megkötöm, mert amikor kiírom a pályázatot, hogy én el akarom adni a töltőtollamat, arra lehet ajánlatot tenni, és én ráérek addig megszerezni a vagyoneértékelést, mielőtt a szerződést megkötöm. Nem kell, hogy már akkor rendelkezés legyen. Ennek nincs jogi előírása, hogy ennek már akkor rendelkezésre kell állni, amikor a pályázatot egyáltalán kiírtam. Tehát miután az anyagban számtalan ilyen dolog van, ezért én azt tudom mondani, elnök úr, mi a különvéleményünket továbbra is fenntartjuk, és a még részletesebbet a parlamenti vitában ki fogom fejteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Annyit szeretnék mondani, hogy ugye, ha a képviselő úr arra gondol, hogy itt be akarja bizonyítani, hogy vagyonesztés nem történt, és 2002-től 2010-ig a cég kiváló gazdálkodást folytatott, erre meg lett volna a lehetősége. Ilyen felszólalást, észrevételt eddig nem tettek. Most a legutolsó pillanatban általánosságban ezt elmondta. Én azt gondolom, hogy meg lett volna rá a lehetősége, szakértői háttérrel, hogy ezt esetleg részletesebben kidolgozza. Mi ennek ellenkezőjét sem vitattuk olyan súlyban, hogy én azt gondolom, hogy ez most lényeges. Megállapításokat tettünk, és azt szeretném, hogy egyértelmű legyen, tehát, hogy vannak olyan megállapításaink, amelyeknek – úgy gondolom, hogy – bizonyos jogi vonatkozásai is vannak, és nyugodtan tehet – azt gondolom – egy képviselő olyan megállapításokat, amely mögött azért – azt lehet mondani, hogy utal - bizonyos szándékok fellelhetők, és legalábbis gazdálkodási szempontból következményei vannak. Tehát én nem is vonom kétségbe, hogy jogilag azt nehéz bebizonyítani, hogy főleg büntetőjogi szempontból valaki elad egy ingatlant, és utána nem hasznosítják, hogy ez bűncselekmény. Ezt én sem mondtam, de azért, hogyha egy cégnek a gazdálkodását nézem, és azt mondom, hogy eladtak egy ingatlant, amit egy cég használt, utána ennek voltak következményei, és nyilvánvaló, mindenki tudja, hogy ott a környéken különböző beruházások történtek volna, és nem a cég adta el, mondjuk a magyar államnak esetleg magasabb áron, hanem igyekeztek valakit közbeiktatni, ez önmagában jogilag nyilván nem bizonyítható, hogy bűncselekmény, de azért mint a gazdálkodással foglalkozó ember, mondhatom azt, hogy talán azért mégis egy kicsit, hogy mondjam, a cég érdekeit előretartva lehetett volna gazdálkodni. De én azt gondolom, hogy ne is menjünk ebbe bele, mert ha csak ennyi lenne, akkor nem lenne róla érdemes beszélni. Vannak itt konkrétumok is, amikor meg ezek egyértelműen fellelhetők voltak.

Kétségtelen, hogy most vissza kéne nézni, hogy mit tartalmazott a jogi előírás konkrétan a Volánbusznál a vagyoneértékelésre vonatkozóan. De erre is azt tudom mondani, nem mint jogász, hogy azért ezt is a gazdasági életből tudjuk, hogy azért, ha a vagyoneértékelést akkor csinálják, amikor már megszülettek az ajánlatok egy ingatlanra, akkor azért fennáll a gyanúja, hogy egy kicsit befolyásolja a vagyoneértékelést a beadott pályázatoknak az aránya. Már csak azért is, mert azt szokták mondani, hogy annyiért lehet eladni, amennyit ajánlanak érte. És ezt különösen egy értékbecsléssel aztán jól alá lehet támasztani, azért, aki a gazdasági életben forog, az tudja, hogy ennek a veszélye fennáll, még ha nyilvánvalóan a jogi konzekvenciáit ennek majd megvizsgálják.

Itt a lényeg az, mert mi azt tudjuk elsősorban vizsgálni, hogy a saját versenyeztetési szabályzatát, a saját szabályzatát, a közbeszerzési eljárásokat betartották-e, erre vonatkozóan nagyon sok megállapítást tartalmaz a jelentés. Parancsoljon, képviselő úr jelentkezett.

BÖDECS BARNA (Jobbik): Elnök úr, azért kérnék még szót, mert ugye itt Göndör képviselő úr elmondta azt, hogy végül is az is természetszerűleg - és megerősítem saját tudásom szerint - vagyonesztésnek minősül, hogyha egy gazdasági társaság veszteségesen gazdálkodik, és ennek következtében a saját vagyona évről évre csökken, és mondjuk ilyen

módon arra kényszerül, hogy egyes eszközeit, vagyontárgyait, ingatlanjait, a működését fenn tudja tartani, viszont jelen esetben, ha ez a vagyonszerzés ebben az időszakban, mondjuk a mérlegbeszámoló alapján így működött, az megint csak felveti az irányító szervek, a tulajdonos, és végső soron a magyar állam képviselőinek a politikai felelősségét ebben az ügyben, hiszen ebben az esetben a reorganizációs program nem arról szólt, hogy ennek a cégnek a működését hatékonyabbá tegyék, hanem arról szólt, hogy az állam nem fizeti ki a megrendelt szolgáltatásokat, és a cég rákényszerül a vagyonának a feladására.

Na már most, hogyha ezt az egész folyamatot ebben a szellemben vizsgáljuk, és nézzük azt is a vagyontárgyak mellett, hogy milyen gazdálkodási feltételek mellett működött a cég abban a politikai környezetben, amit önök teremtettek, akkor eljutunk oda, hogy gyakorlatilag a közvagyonszerzés módosítása folyt ebben az időszakban kormányzati segítséggel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Igen, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Akkor megint úgy érzem, Göndör képviselő úr hozzászólása alátámasztotta abbeli aggodalmamat, hogy ezeket a kérdéseket, amiket ő megfogalmazott, ezeket meg lehetett volna fogalmazni a bizottság munkája során is. Hiszen csak kérni kellett volna az elnök urat, azt hiszem nem volt olyan, hogy meggátolta volna bárkinek is a meghívását, kérni kellett volna elnök urat, hogy hívjon meg olyan személyeket, vagy ha itt voltak ezek a személyek, akkor fel kellett volna tenni nekik azokat a kérdéseket, amik itt elhangzottak. Hiszen a Göndör képviselő úr által elmondottak sem konkrétumokat, hanem feltételezéseket tartalmaznak, hiszen azt mondja, hogy ő szerinte a selejtezés ezt jelenti-e. Vagy ezt jelentette, vagy nem ezt jelentette. Meg lehetett volna kérdezni. Az, hogy mondjuk ön a tollát azért szeretné eladni, mert nincs szüksége rá vagy azért, mert abból bevételre szeretne szert tenni, és esetleg szeretne vásárolni egy ceruzát, a kettő között óriási különbség van. Mert hogyha azért szeretné eladni a tollát, mert azt ő be szeretné forgatni vagy a cég működésében szeretné annak az árát látni, akkor valószínűleg előtte csak jó lenne egy értékbecslés, hogy tudja, hogy egyáltalán mennyi bevételre számíthat ezért a tollért. Egyáltalán érdemes-e eladni, megszabadulni egy értékétől, hogy utána azt hasznosan tudja felhasználni.

Tehát itt akkor felvetődik, hogy felelősen gazdálkodtak vagy nem, mert elképzelhető, hogyha értékbecslés nélkül egy ingatlan értékével nem voltak tisztában, és így adták el, akkor az mennyire felelős gazdálkodás. Tehát én azt mondom, hogy mindenképpen célszerű lett volna ezt feltenni a bizottsági ülésen. Tisztázni ezeket a dolgokat, azt mondom, lehet, hogy önnek van igaza, még nem is vonom kétségbe, de ez csak akkor lehet, hogyha nem sejtések és feltételezések szerint vettek volna részt ezeken az üléseken, és mondjuk valóban az lett volna a célja az MSZP-nek, hogy kiderüljön az igazság, valóban az lett volna a célja, hogy itt a dolgok mélyére lássunk, és nemcsak az, mint ahogy ez el is hangzott a felszólalásában, hogy majd a parlamentben kifejti azon véleményét, amit szeretne, hiszen azért voltak itt olyan furcsaságok, ugye gondoljunk csak az egyik szerződésre, amin a Wallis logója szerepelt úgy, hogy a Wallisnak semmi köze nem volt ehhez a szerződéshez és hasonlóknak, amiket tisztázhattunk volna. Sajnos, egyébként, amit a munkaanyag is tartalmaz és a tervezet is tartalmazza, hogy nagyon lényeges szereplők nem jelentek meg itt a bizottság előtt, nagyon lényeges kérdéseket nem tudtunk tisztázni, és tudom, hogy a jogi környezetre való hivatkozás mostanában divatos más ügyekben is. Még akár olyanokban is, amikre pedig nem lehetne. Igaz, hogy ez is kötődik az MSZP-hez, de ez már politika lenne, hogyha Mácsik György ügyét idehoznám, de valóban, a jogi környezet lehet, hogy lehetővé tette bizonyos külföldi off-shore cégeknek a működését ebben az ügyben is, és nem tudtuk kideríteni, hogy kik állhatnak ezeknek az off-shore cégeknek a háttérében, hiszen nem volt rá lehetőségünk.

De én azt mondom, hogy sokkal jobban kellett volna részt venniük ebben a munkában, és nem most is holmi ilyen sejtésekre alapozva feltenni kérdéseket, és utána azt a következtetést levonni, hogy természetesen mind a kormány, mind az akkori miniszter, mind pedig az MSZP-hez tartozó holdudvar teljes mértékben mentes lenne bármilyen felelősség alól, mondjuk, akárcsak a Volán esetében is.

ELNÖK: Tessék!

BÖDECS BARNA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én Göndör képviselő úr másik kérdésére szeretnék válaszolni, a forgalomból történő kivonás nem azonos a selejtezéssel. A forgalomból kivont járművet vagy eszközt újra forgalomba lehet helyezni egy későbbi időpontban, és selejtezés esetén viszont ez már később nem lehetséges. Ebben az esetben a jármű szétbontásra vagy hulladékként értékesítésre kerül. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Spaller Endrének adnék szót, de nem javasolnám, hogy a gumibroncsnál ragadjunk le, ez egy periférikus része volt a dolognak, szerintem más selejtezés nem szerepel az anyagban, legalábbis nem emlékszem rá. A lényeg az, hogy azt egyébként Göndör képviselőtársamnak mondom, hogy nem szerepel az anyagban olyan, amire ő utal, hogy mi megállapítottuk volna, hogy 2002 és 2010 között a cég elvesztette a vagyonát, és ezért gazdasági bűncselekményt hajtott volna valaki végre. Ez nem szerepel. Itt az szerepel, vannak, mondom gazdaságilag vitatott dolgok, és vannak kifejezetten szabálytalanságok és olyanok, amelyek esetében bűncselekmények gyanúja fennáll, és már nyomozás folyik. Spaller Endrének adok szót.

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Hát egyenként valóban végig lehet menni ezeken a lépéseken, ahogy azt Göndör képviselőtársam is tette, és ahogy maga a jelentés is teszi, de azt gondolom, hogy a mozaikok egy sokkal teljesebb képpé állnak össze, és talán egy ilyen záró bizottsági ülésen helye van annak, hogy erről is beszéljünk egy kicsit.

Egy: a reorganizációra azért kerülhetett sor, mert az állam foglalkoztatási feltételei és a magángazdaság foglalkoztatási feltételei nem voltak azonosak. Itt volt a Volánbusztól az a hölgy, aki elmondta, hogy azért érte meg egy magánvállalkozónak üzemeltetni ezeket a járatokat, mert kevesebb ilyen-olyan pótlékot kellett adni, kevesebb volt az, amit az embereknek, a buszvezetőknek kellett nyújtaniuk szolgáltatásként vagy pihenőidőként, vagy nem tudom, mi mindenben. Érdeemes átgondolni. Talán makrogazdasági szinten is érdemes átgondolni, hogy jól van-e az, hogy az állam és egy magáncég nem azonos feltételekkel tud foglalkoztatni embereket, nem azonos feltételekkel tud üzemeltetni egy bizonyos vállalkozást. Hogyha erős államot akarunk és erős közszolgáltatásokat, akkor érdemes átgondolni azt, hogy vajon ez jól van-e így.

A reorganizáció eredménye családi összefüggéseket hozott a képbe, amelyek egy céghálóban is itt nagyon jól szemléltethetők, és amelyeket mindenki megkapott. Ugye nem mondhatjuk azt, hogy a vezérigazgató családja megszerezte a Volánbusz egy részét, mert nem tudjuk, hogy ez így történt-e vagy sem, ezért néhány tény érdemes csak ez ügyben elmondani.

Ezt a sejtésünket megfogalmaztuk, az érintettek mégsem jöttek el megcáfolni, habár kifejezetten hívtuk őket.

Ez egy tény. A következő tény, hogy Pekli Ferenc 2010-es, Volánbusztól való távozását követően Ipcs László tulajdont szerzett több olyan cégben, amelyek a reorganizációban részt vettek, így a Kontakt-Busz Kft.-ben a COLOR TOURS Kft.-ben, a T & J Busz Projekt Kft.-en, a Neobusz Kft.-ben, illetve abban a King Long Kft.-ben, amelyik a buszokat lízingbe adta ezeknek a különböző üzemeltető cégeknek. Tehát ez összesen négy

olyan cég, amelyik a reorganizációban részt vett, és egy a működéshez szükséges egyéb cégben szerzett tulajdonjogot.

Azt is tudjuk, hogy Ipacs Lászlót legalább húszéves üzleti kapcsolat fűzi Pekli Ferenc korábbi feleségéhez. Hogy az üzletin kívül egyéb kapcsolat fűzi-e hozzá, az abból talán sejthető, hogy azonos lakcímre vannak a cégszámok szerint bejelentve. Azonban erről ők nem kívántak nyilatkozni, tehát nem tudjuk, hogy ez konkrétan mit is jelent, ők nem jöttek el, nem fedték fel ezt a kapcsolatot, pedig azt gondolom, hogy egy nagyon fontos összeférhetlenségről rántották volna le a leplet, vagy oszlatták volna el a homályt, hogyha eljöttek volna. Nem éltek ezzel a lehetőséggel.

A harmadik szempont, amit talán érdemes volna megfontolnunk, az az, hogy egy egyben eladott, működő cég mindig többet ér, mint részletekben eladott egyes ingatlanok vagy egyes jogok, például járatüzemeltetési jogok. És itt, ugye végül is azt látjuk, hogy egy kézbe került. Ez a bizonyos családi összefüggés, amit mondtunk, eltelt két-három év, és bizony ez így egy kézbe került. És ráadásul pont akkor került az egész egy kézbe, mikor Pekli Ferenc távozott a Volánbusztól. Az azt követő két-három hónapon belül. Ezt, szintén jó lett volna, hogyha az érintettek eljönnek és elmondják. Azért csalóka, amikor azt mondjuk, hogy lehet, hogy az egyes ingatlaneladásoknál, az egyes járatkiszervezéseknél vagyonvesztés nem történt, ez azért nagyon csalóka, mert ugye azt látjuk, az a feltételezésünk, hogy nem is ez történt valójában. Nem egyes ingatlanokat adtak el, nem egyes járatokat szerveztek ki, hanem a Volánbusz egy részét leválasztották a Volánbuszról, és eladták. De hogyha nem a családi vonatkozásokat nézzük, akkor is azt tudjuk mondani, hogy csupa olyan cégnek adták el, talán kivétel nélkül, ha jobban megnézem a céghálót, kivétel nélkül olyan cégnek adták el, amelyik egyazon luxemburgi címre volt bejelentve. Egyazon off-shore kezelő cég üzemeltette ezt az egészet.

Hogy jut eszébe egy bármilyen luxemburgi off-shore cégnek, erre senki nem adott választ, hogy felvásárolja a Volánbuszból leszakadó vagy ott privatizálható vagy eladható részeket és egyben üzemeltesse őket. Erre a kérdésre senki nem válaszolt. És utána hogy van az, hogy ugyanez az off-shore kezelő cég eladja ezeket az off-shore tulajdonokat egy TEMPO-BUSZ Kft.-nek, aminek egyébként a tulajdonosa az az Aratus Investment, ami ugyanerre az off-shore címre van bejelentve, plusz Ipacs László, akinek a szerepéről beszéltünk. Tehát azt látjuk, úgy tűnik, és ezt senki nem cáfolta, igaz, hogy mondom, nem is erősítette meg, ez csak így lebeg itt, hogy bizony itt a Volánbusz egy részét leszakították, és azt kiszervezték valakiknek, akik aztán továbbadták vagy ők maguk voltak azok, ezt nem tudjuk, ennek a családi üzletnek. Ha mondhatjuk ezt, ez lett a vége. Tehát magyarul ezek az ingatlan- és egyéb értébecslések nem a valóságnak felelnek meg, hiszen nem az történt, ami abban szerepel.

Azt is látjuk, hogy a Volánbusz később nem is igyekezett visszaszerezni ezeket a jogokat és vagyontárgyakat, erre pedig lehetett volna kísérletet tenni. Nemcsak a felszámolt cég nyomán, hanem annak a nyomán is, hogy ez az egész üzlet mégsem volt a vevőknek annyira nyereséges, mint ahogy ők azt remélték, mégpedig két okból kifolyólag. Az egyik, hogy történt egy komoly üzemanyagár-emelkedés, a másik pedig a lízingelt buszok lízingdíja az árfolyamváltozás miatt megemelkedett.

És ekkor a Volánbusz nem azt mondja, hogy ha ti nem tudjátok szerződésszerűen üzemeltetni, akkor kérjük szépen vissza, hanem azt mondta, hogy hát akkor a hóna alá nyúlunk ezeknek a cégeknek, és akkor vállaljuk még az extrakockázatokat is, amelyeknek aztán a Volánbuszhoz semmi köze nincsen. Még akkor is, hogyha ez nem teljesen történt meg, csak részben. Ez akkor is, azt gondolom, hogy elfogadhatatlan.

Göndör képviselőtársam azt mondta, hogy ennek a bizottsági munkának a célja a politikai boszorkányüldözés. A fő baj az, hogy politikai boszorkányok, boszorkánykonyhák, úgy tűnik, hogy nagyon is voltak. Indokolt volna itt egy kis politikai boszorkányüldözés

ebben az értelemben, de mégsem ez történik, hanem én itt tényeket említek, és ezeknek a tényeknek a nyilvánosságra hozatala, szerintem ez ennek a bizottsági munkának a célja. Még egyszer mondom, annak ellenére, hogy bizony nagyon is voltak politikai boszorkánykonyhák.

Ugye különösen érdekessé teszi ezt, hogy ez mind az állami vagyonnal történt. Van egy magántulajdonos, aki olyan személyekre bízta a vagyonát, akik egy kicsit baleknak nézik, akkor az elfogadható, de nem ez a helyzet, hanem, ami az állami vagyonnal történt. Milyen kormány az, kérdezem én, tisztelt Göndör képviselő úr, aki nem veszi észre, hogy mi folyik a saját cégénél, nem veszi észre azt, hogy reorganizáció címén milyen személyek, milyen cégek, honnan jövő pénzek kerülnek. Hogy itt gyakorlatilag több vagyonelemet is ugyanaz a cégcsoport vásárol meg. Milyen kormány az, amelyik ezt nem veszi észre, és nem teszi fel azt a kérdést, hogy az a vezérigazgató, akit kinevezett, az vajon jól végzi a munkáját. És azt is megkérdezhetném, hogy milyen politikus az, aki mindezek után látva ezt a teljes képet nem kérdezi meg ettől a vezérigazgatótól, legalább négy szemközt, hogy az az úriember, aki aztán megszerezte ezeket a jogokat és üzemelteti ezt a céghálót, hogy azzal végül is mi a helyzet. Az most akkor tényleg a volt vezérigazgatónak, akit önök neveztek ki, tényleg az ő családja, vagy hogy került ő egyáltalán oda. Nem összeférhetetlen ez? Így utólag nem érzi úgy, hogy összeférhetetlen?

Különösen azok után, hogy ez a bizonyos vezérigazgató aztán később az Ipacs úrral közös vállalkozásba is fogott, mégpedig az Obusz Elektrik Kft.-n keresztül, ők konkrétan 2010 és '11-ben, ha jól látom, egy jó évig, ők üzlettársak is voltak. Hogy nem összeférhetetlen-e ez így? Milyen törvények azok, tehetjük fel a kérdést utána, amelyek a szocialista kormányzás alatt voltak, amelyek mindezt lehetővé tették? És nemcsak lehetővé tették, hanem most, akik feltárják, azoknak fáj a feje, hogy ez vajon bűncselekmény gyanúját felvetheti-e olyan mértékben, hogy ki merjék mondani a tényeket. Milyen törvények voltak ezek, tisztelt Göndör képviselő úr?

Az SZDSZ, az MSZP egykori kistestvére azt mondta, hogy az állam nem jó tulajdonos. Hát ez az állam és ez a politikai vezetés valóban nem volt jó tulajdonos. Én azt gondolom, hogy Göndör úrnak a gumiabroncsokon kívül, ami egy nagyon fontos kérdés, leginkább arról kéne beszélnie, hogy ez csak hanyagság volt vagy egy tudatos cselekvés. Én azt gondolom, hogy az MSZP előtt két út áll. Vagy saját magáról próbálja a korrupt párt stigmáját lemosni, vagy pedig ezeket az ügyeket és szereplőket próbálja meg tisztára mosni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Arra hívom fel a figyelmet, hogy minden frakciónak lesz lehetősége elmondani a véleményét a parlamenti vitában, most az eljárás, vagy a jelentéshez javaslom, hogy térjünk vissza. Egy dolgot én is hadd említsék meg azért, kapcsolódva Spaller képviselőtársamhoz, azért, mert a jelentésben nem így terjesztettem elő, mert igyekeztem a jelentést úgy, hogy tényleg mérsékelten, és a tényekre alapozottan előterjeszteni, azonban az egyéni véleményem az egyébként, és ezt egy megalapozott szakmai véleménynek tartom, hogy a buszjárat kiszervezése irányított volt, mégpedig azért, mert egyrészt volt ez a közbeszerzési törvénnyel ellentétes utólagos szerződésmódosítás, ennek van egy jogi konzekvenciája, de én azt gondolom, hogy megfordítom a dolgot, amire azt mondom, hogy irányított kiszervezés volt. Ugyanis, komoly cég, aki komolyan gondolja a gazdálkodását, az nem vesz részt egy olyan közbeszerzési kiíráson a közlekedési szakmában, ahol nincs árfolyam-kompenzáció és üzemanyagár-kompenzáció eleve beállítva. Mert gondoljuk csak végig ebben a változó világban. Én ahogy tájékoztam, ez egy teljesen szokványos dolog. Nem az a probléma, hogy utólag bevezették, illetve nem az, hogy ezt érvényesítették, hanem az, hogy ezt nem írták bele a közbeszerzésbe, és utólag vezették be. Göndör képviselőtársamnak is csak ezt mondom, mert ez így büntetőjogi kategória. Ha én eladok valakinek egy ingatlant más feltételekkel, és utána azt mondom, hogy egyébként a

szokványos feltételek nem ezek lettek volna, de hát akkor a többiek miért nem indulhattak el ezen. Akkor lehet, hogy lettek volna olyan befektetők, akik komoly tőkeháttérrel rendelkeznek, mondjuk, és nota bene, esetleg még azt is elő lehet írni, ez nem büntetőjogi kérdés, ez már csak gazdálkodási kérdés, hogy esetleg valamilyen magyar beszállítói háttérrel vagy buszháttérrel rendelkeznek, mert ugye ez lenne a cél, azok vehetnek részt, és akkor egy korrekt ajánlatot teszek, hogy nemcsak az infláció van benne, hanem az üzemanyagár. Mert ki lehet írni így is. Így is szokták kiírni, csak akkor így kell kiírni. Kiírtak lehetetlen feltételekkel egy tendert, ez az egyéni véleményem, utána arra tulajdonképpen, akik úgy gondolták, azok részt vettek, ugye egyértelműek a kapcsolódások a cég volt menedzsmentjével, és utána, amikor rájöttek, hogy mégiscsak nagyon rosszul járnak, akkor majd fogták és módosították törvénytelenül a szerződéseket, mert ez történt gyakorlatilag. Illetőleg különböző egyéb megbízásokon keresztül több tízmillió forintot juttattak el számukra, amely ügyében szintén nyomozás történik, tehát így végül is egy ilyen történetet láthattunk.

Az, hogy most ebből mennyi károkozás történt, hát igen, ez egy más kérdés, hogy ezeket sok esetben nehéz megállapítani, hogy a gazdasági károkozás mennyi. Van, ahol meg lehet állapítani, van, ahol csak azt lehet megállapítani, hogy megsértették tulajdonképpen a közbeszerzési törvényt. Ezt szerettem volna hozzátenni. Szilágyi képviselő úr a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Megfogadom az elnök úr tanácsát, valóban a parlament előtt tudunk majd erről beszélgetni, mégis utolsó mondandóm, hogy én felháborítónak tartom, és vissza is szeretném utasítani azt a vádat, amivel Göndör képviselő úr illetett minket, legalábbis a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem azzal a célzattal ül be ebbe a bizottságba, ebbe a vizsgálóbizottságba, hogy politikailag vizsgálja ezeket az ügyeket, mi megpróbáltuk szakmailag és megpróbáltunk az ügyek mélyére jutni. Hiszen politikailag próbáltuk volna meg vizsgálni ezeket az ügyeket, lehet, hogy eljutottunk volna olyan útelágazódáshoz, hogy azokat is meghallgattuk volna, akik esetleg akkoriban politikailag tehettek volna ez ellen a dolog ellen.

És hogy ez mennyire így van, azt hiszem, hogy nem érhet minket az a vád, hogy közel ülnénk egymáshoz Spaller képviselő úrral vagy összebeszélünk volna, vagy sugdolóztunk volna, hiszen nem is tudhattunk arról, hogy itt most politikai dolgok kerülnek szóba, mégis, amit most ő itt elmondott, ezt előtte leírtam, ugyanezeket a kérdéseket és észrevételeket. Mert ha politikailag akartuk volna ezeket a dolgokat megközelíteni, akkor valóban ezekkel a kérdésekkel foglalkoztunk volna, hogy a legnagyobb probléma, amiben nem tudtunk az ügyek végére jutni, az az off-shore cégek esete volt. Az akkori jogi környezetben valóban ez egy jogilag nem kifogásolható ügylet volt, hogy off-shore cégek vettek részt. Na de, azt a jogi környezetet ki alkotta meg? Ki tett az ellen a jogi környezet ellen? Ki tehetett volna az ellen a jogi környezet ellen? Az MSZP. Hiszen az MSZP volt akkor kormányon.

Kinek kellett volna egy ilyen stratégiai cég működésére és gazdálkodására odafigyelni? Adott esetben beavatkozni, segítséget nyújtania, ha nem az akkori kormánynak? Ki volt az akkori kormány? Az MSZP.

A Volánbusz száz százalékban állami tulajdonú cég. Tehát közpénzből működik, közpénzből szerezte a vagyonát, kinek kellett volna az állami vagyon védelmében cselekednie akkor? Az MSZP-nek. Akkor ilyen kérdéseket tettünk volna fel, hogyha itt politikailag kívántuk volna vizsgálni ezt a dolgot. Én nem hiszem, hogy az elmúlt 8-9 ülésen ilyen kérdések lehangzottak volna azon kívül, hogyha ön ezt politikai támadásnak veszi, hogy megpróbáltuk kideríteni, hogy a Wallisnak volt-e valami köze hozzá, de a Wallis egy állítólag különálló cég, nem tartozik az MSZP-hez, de akkor ezek szerint mégis, mert akkor ez egy politikai támadás volt. Köszönöm szépen. És majd a parlamentben folytatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Nem tértünk rá a politikai részekre. Azt gondolom, hogy miután a bizottság tagjai nem kezdeményezték, én ... bár minden politika, amit egy képviselő csinál meg az újságíró is, ha egy adott témával foglalkozik, tehát, szerintem nem kell ezt szégyellni, csak mégis én azt gondoltam, hogyha nem volt ilyen kérdés... Nem hívtunk meg minisztert például, megtehettük volna, hogy mondja már meg, hogy a Volánbusznál mi történik. De nyilvánvaló, hogy ez egy politikai vita lett volna, ami lehet, hogy aztán később megtörténik. Azt sem említettem az egész 180 nap alatt, mert azt van, aki tudja, van, aki nem, de az nyilvánvaló annak, aki ebben a szakmában van, hogy a volt vezérigazgató egyértelműen MSZP-s, hogy így mondjam, mert nemcsak, hogy az MSZP holdudvarába tartozik, hanem a fővárosi BKV-nál mindig is az MSZP támogatója volt. Tehát ez teljesen egyértelmű, mégsem így kezeltük ezt a kérdést. De hát természetesen, gondolom, ezt mindenki tudja, de ebben nincs meglepetés, mert hát én ezt még önmagában nem is tartom kivetnivalónak, hogy 2002 és 2010 között hozzájuk közel álló vezetőket neveztek ki. Önmagában ezt nem minősítettük, de ha már itt a politikai kérdéseknél tartunk, ez valóban hozzátartozik.

Ezt a jelentésbe nem írtam be, hogy ne okozzunk itt fölösleges vitákat, de ezt is tudja mindenki.

Határozathozatal

Kérdezem, van-e még valakinek kérdése, észrevétele. Göndör képviselő úr jelezte, hogy a parlamentben szándékozik majd elmondani a részletesebb véleményét. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, felteszem szavazásra a jelentést. Aki egyetért, kérem, hogy kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 7 igen, 2 nemmel fogadtuk el a bizottság jelentéstervezetét.

Köszönöm szépen. Akkor ezt így most lezárom. A bizottság végleges tervezete elkészült, úgyhogy most már csak helyesírási hibákat javítunk, ha van még benne vagy ilyesmi. *(Szilágyi György: meg a Nemzeti Nyomozó Irodát!)* Igen, azt, amire felkérést kaptunk, a Nemzeti Nyomozó Iroda! Ilyen adategyeztetéseket még elvégzünk, és a házelnök felé továbbítom a jelentéstervezetet, és majd a Házbizottság dönt a parlamenti tárgyalásáról.

Köszönöm szépen mindenkinek a munkát, és a megjelent vendégeinknek, a sajtónak is a részvételét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 53 perc)

Manninger Jenő
a vizsgálóbizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia